పుస్తకం ఓ నేస్తం

– పద్మవల్లి

నెలనెలా మీ కోసం.. ఓ మంచి పుస్తకం

The Art of Hearing Heartbeats

How much does a man live, after all?
Does he live a thousand days, or only one?
For a week, or for several centuries?
How long does a man spend dying?
What does it mean to say “for ever”?
—Pablo Neruda

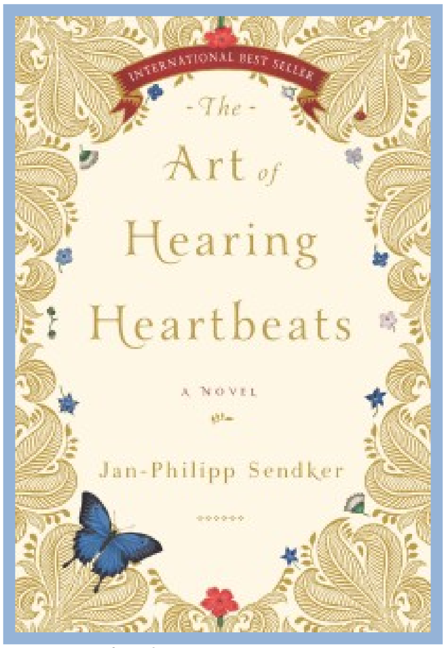

దాదాపు ఇరవయ్యేళ్ళ క్రిందట ‘బ్రిడ్జెస్ ఆఫ్ మేడిసన్ కౌంటీ’ చదివినపుడు, అసలు ఒక్కసారి కూడా మళ్ళీ కలవకుండా, ఎంతో దూరంలో ఉన్న ఇద్దరి మధ్య ఎన్నేళ్ళయినా ప్రేమ సజీవంగా ఉండటం సాధ్యమేనా అనిపించింది. ఇప్పటికీ ఆ కథలోని రాబర్ట్ నన్ను వెంటాడుతాడు. ఎంతంటే ఆ రోజ్మండ్ బ్రిడ్జెస్ దగ్గరకి వెళితే రాబర్ట్ ఆత్మ అక్కడ తిరుగుతూ ఉంటుందేమో, ఒక్కసారి ఆ గాలిలో అతన్ని తాకాలన్న పిచ్చి కోరిక నాకు. మనం ఎప్పుడయినా ఒక మనిషిని బేషరతుగా, నిస్వార్ధంగా ప్రేమించగలమా? వాళ్ళ వల్ల మనకి ఎంత దుఃఖం కలిగినా సరే, వాళ్ళ నిర్ణయాలని గౌరవించి, పల్లెత్తు మాటనకుండా, ద్వేషించకుండా దూరం తొలగగలిగేంత ప్రేమ నిజంగా ఉంటుందా?

మన తల్లిదండ్రుల గురించి మనకి ఎంత తెలుసు? మనకి సంబంధించినంత వరకూ మనం పుట్టిన తరువాతనే వాళ్ళ జీవితం మొదలయ్యింది. వాళ్ళ అంతకు ముందు జీవితం గురించి మనకు తెలిసేది వాళ్ళు చెప్పిన విషయాలకే పరిమితం. అపుడయినా వాళ్ళు పూర్తిగా చెప్పారో, లేదా సెలెక్టివ్ గా చెప్పాలనుకున్నవి మాత్రమే చెప్పి మిగిలినవి వదిలేసారో ఎలా తెలుస్తుంది మనకి? అసలు ఆ మాటకొస్తే ఎంత దగ్గరి మనిషి గురించయినా, మనకి ఎప్పటికైనా పూర్తిగా తెలుస్తుందా? మనకి తెలిసేదంతా మనలని వాళ్ళ లోపలికి తొంగి చూడనిచ్చినంత మేరా మాత్రమే కదా. మనకు తెలిసిన ఆ కాస్త ఆధారంగానే వాళ్ళ ప్రవర్తనని జడ్జ్ చేసుకుంటాం. ఒకరి ప్రవర్తనని అర్థం చేసుకోగలగాలంటే, వాళ్ళ మనసు లోతుల్లోని అగాధాలను తెలుసుకోగలగాలి. వాళ్ళ ప్రవర్తనని నిర్దేశించిన పరిస్థితులని అవగాహన చేసుకోవాలి. లేకపోతే అపార్ధాలు, సంఘర్షణలు, మానసిక క్షోభలు తప్పవు.

జూలియా తండ్రి ఆమెకు ఇరవైరెండేళ్ళ వయసులో, బిజినెస్ పని అని వెళ్లినవాడు మాయమయిపోయాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా అతని ఆచూకీ తెలియలేదు. అందరూ అతనెక్కడో హత్య చెయ్యబడ్డాడనే అనుకున్నారు. నాలుగేళ్ల తరువాత, తన తండ్రి ఒకామెకు ఏభయ్యేళ్ళ క్రితం వ్రాసిన ప్రేమలేఖ ఆధారంగా, అతనేమయ్యాడో తెలుస్తుందేమో అని బర్మా వెళ్ళింది. బయలుదేరే ముందు ఆమెలో తండ్రి తమని మోసం చేసి, ప్రియురాలి దగ్గరకు వెళ్ళిపోయాడేమో అనే కోపం, దుఃఖం మాత్రమే ఉన్నాయి. అక్కడ ఆమెకు తండ్రి గురించి ఏం రహస్యాలు తెలిసాయి? తెలిసిన విషయాలు ఆమెలో ఏం మార్పులు తెచ్చాయి అనేది Jan-Philipp Sendker వ్రాసిన The Art of Hearing Heartbeats అనే పుస్తకం కథ.

టిన్ విన్ (Tin Win) న్యూయార్క్ నగరంలో పేరుపొందిన లాయర్. అతను బర్మాలో పుట్టి, ఇరవయ్యేళ్ళ వయసులో 1942లో అమెరికాకు వచ్చాడు. న్యూయార్క్ లో లా చదివి, 1959 లో అమెరికన్ సిటిజెన్ అయ్యాడు. భార్య జూడిత్ అమెరికన్. అతనికి ఒక కొడుకూ, ఒక కూతురూ. ప్రముఖ హాలీవుడ్ స్టార్స్, సెలెబ్రిటీలు అతని క్లయింట్స్. అతనికి సెలెబ్రిటీ లాయర్గా ఎంత పేరొచ్చినా పార్టీలూ, పబ్లిసిటీలు, వివాదాలూ ఇష్టపడేవాడు కాదు. చుట్టూ ఉన్న సమాజంలో ఇమిడిపోవాలి, గుర్తింపు తెచ్చుకోవాలి అని సాధారణంగా అందరికీ ఉండే తాపత్రయం అసలేమాత్రమూ అతనికి లేదు. అసాధారణమయిన తెలివితేటలూ, క్లయింట్స్ పరపతిని ఉపయోగించుకోవాలని చూడకపోవడం, వివాదాలకు దూరంగా ఉండటం లాంటివి అతనికి గొప్ప సక్సెస్ తీసుకొచ్చాయి. కళ్ళుమూసుకుని ఎదుటి వారు చెప్పేది వింటూ, వారి మానసిక తుల్యతనీ, వారు చెప్పేది నిజమో అబద్ధమో చెప్పెయ్యగలిగే నైపుణ్యం అతని సొంతం.

అది 1991వ సంవత్సరం. టిన్ విన్ కూతురు జూలియా లా స్కూల్ నుంచి గ్రాడ్యుయేట్ అయిన మరుసటి రోజు ఉదయం, బిజినెస్ పని మీద బోస్టన్ వెళ్ళొస్తానని చెప్పి వెళ్ళిన టిన్ విన్ తిరిగి రాలేదు. ఇన్వెస్టిగేషన్ లో పోలీసులకు అతను ఆ రోజు ఉదయం లాస్ ఏంజెలెస్ వెళ్ళి, అప్పటికప్పుడు టికెట్ కొనుక్కుని హాంగ్ కాంగ్ వెళ్లినట్టు, అక్కడ ఒకరోజు ఉండి, మరునాడు ఫ్లైట్ లో బేంకాక్ వరకు వెళ్లినట్టు తప్ప వివరాలేమీ తెలియలేదు. అతని ప్రవర్తన ఎక్కడా అనుమానాస్పదంగా కానీ, ఏదీ దాచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నట్టు కానీ లేదు. కిడ్నాప్ అనీ, ఏదో కేసు గొడవలో మర్డర్ అనీ, అతని వెనక ఏదో సీక్రెట్ లైఫ్ ఉందనీ, పేపర్లు కొన్ని రోజులు అతని గురించి రకరకాల కథనాలు ప్రచురించాయి. మరో రెండు వారాల తరువాత బేంకాక్ ఎయిర్ పోర్ట్ బయట అతని పాస్పోర్ట్ దొరికింది. అతను ఎక్కడో హత్యకు గురయి ఉంటాడని పోలీసులూ, జూడిత్ అవగాహనకి వచ్చారు, కానీ జూలియా మాత్రం అలా సమాధానపడలేకపోయింది.

నాలుగేళ్ళ కాలం గడిచింది. జూలియా న్యూయార్క్లో లాయర్ గా ప్రాక్టీస్ చేస్తూ బిజీగా ఉన్నా, తండ్రి ఏమయ్యాడో అన్న ఆలోచన ఆమెను వదలటం లేదు. అతను పిల్లలతో ఎంతో ప్రేమగా ఉంటూ వారితో వీలయినంత సమయం గడుపుతూ ఉండేవాడు. రోజూ ఆమెకు అతను కథలు చెప్పడం, ఇద్దరూ కలిసి క్వీన్స్ బ్రిడ్జ్ మీద తరచుగా వాకింగ్ కు వెళ్లడం అన్నీ గుర్తొచ్చాయి. తండ్రి గురించిన ఆమె జ్ఞాపకాలన్నీ కూడా, అతను అలా హఠాత్తుగా కావాలని మాయమయిపోయే మనిషి కాదని పదేపదే చెపుతున్నాయి. ఇలా ఉండగా ఒకరోజు తల్లి ఆమెకు ఒక పార్సెల్ పంపింది. అందులో తండ్రికి సంబంధించిన కొన్ని పేపర్లూ, పాత ఫోటోలూ ఉన్నాయి. వాటిని చూస్తుండగా ఒక ఎయిర్ మెయిల్ కవర్లో పోస్ట్ చెయ్యని ఉత్తరం ఒకటి కనిపించింది. అది దాదాపు నలభయ్యేళ్ళ క్రితం 1955లో, బర్మాలోని కాలవ్ (Kalaw) అనే ఊర్లోని, మిమి అనే ఆమెకు తండ్రి వ్రాసిన ప్రేమలేఖ. అది చదవగానే జూలియాలో ఎన్నో ఆలోచనలు, అనుమానాలు, సంఘర్షణలు కలిగాయి. ఆ ఉత్తరానికీ తండ్రి మాయమవడానికీ సంబంధం ఉందని ఆమెకు అనిపించింది. బర్మా వెళ్ళి నిజం తెలుసుకోవాలని నిశ్చయించుకుంది.

జూలియా బర్మా వెళ్ళాలనుకుంటున్న తన నిర్ణయాన్ని తల్లికి చెపితే ఆమె వద్దని చెప్పింది. "నీ తండ్రి నానుంచి ఎన్నో ఏళ్లకు ముందే దూరమయిపోయాడు. అమెరికాకు రాక ముందటి అతని జీవితాన్ని గురించి ఎన్నిసార్లు, ఎన్ని రకాలుగా అడిగినా చెప్పలేదు. నా

నుంచి ఏవో రహస్యాలను దాస్తున్నాడని అనిపించి నిలదీసి, వదిలేసి వెళ్ళిపోతానని బెదిరించాను. అయినా అతనేమీ చెప్పలేదు. నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను కదా, అది చాలదా అని నవ్వుతూ మాట మార్చేసేవాడు. కానీ అతను నన్ను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించలేదని నాకు తెలుస్తూనే ఉంది. మా పెళ్ళికి కూడా చాలాకాలం ఎన్నో అభ్యంతరాలు చెప్పాడు, చివరికి నా పట్టుదల వల్లనే ఒప్పుకున్నాడు. ఒకసారి ఎపుడో అతను వ్రాసిన ప్రేమలేఖ కనిపించి నిలదీసి, ఇంకోసారి అటువంటిది చూస్తే విడిపోతానని చెప్పాను. మళ్ళీ ఇంకెప్పుడూ ఏ ఉత్తరాలూ నేను చూడలేదు. అయితే మా ఇద్దరి మధ్యా దూరం ఎపుడో వచ్చింది. కేవలం మీ కోసమే నేను అతనితో కలిసి ఉన్నాను. అయినా అతను ఇపుడు ప్రాణాలతో ఉన్నట్టయి, మనం కావాలనుకుంటే తిరిగి రాకుండా ఉండేవాడా? కాబట్టి ఇపుడు నువ్వెళ్ళి ఏ నిజాలు తెలుసుకున్నా కలిగే ఉపయోగం ఏమీ ఉండదు. నీకు ఇంకా వెళ్ళాలీ అనిపిస్తే వెళ్ళు, కానీ తిరిగి వచ్చాక నాకు ఏ విషయమూ చెప్పొద్దు. ఆ విషయంలో ఇక నాకెలాంటి ఆసక్తీ లేదు" అని చెప్పింది జూడిత్. తల్లి జీవితంలో అంత వేదన ఉందని తెలియని జూలియాకు విచారం, ఆవేశం కలిగాయి. తననుంచి ఎపుడో దూరమైపోయాడు అన్న తల్లి మాటలతో, తండ్రి తననుంచి ఎపుడు దూరమైపోయాడో అన్న ఆలోచన జూలియాని దుఃఖంలో ముంచింది. బర్మా వెళ్ళాలనే నిశ్చయించుకుంది.

జూలియా రంగూన్ చేరి, అక్కడ నుండి ఇరవై గంటలు ప్రయాణం చేసి దూరంగా ఎక్కడో కొండల్లో దూరంగా ఉన్న చిన్న పల్లెటూరు కాలవ్ చేరుకుంది. తండ్రి వివరాలు అడుగుతూ ఒక టీ హౌస్ లోకి వెళ్ళినపుడు, ఆమె దగ్గరకు దాదాపు అరవై ఏళ్ళ వయసున్న ఒక వ్యక్తి యూబా (U Baa) వచ్చి, ఆమెకు తనను పరిచయం చేసుకున్నాడు. 'నీకోసం నాలుగేళ్ళుగా ఎదురుచూస్తున్నాను జూలియా. నీ తండ్రిని వెదుక్కుంటూ నువ్వొస్తావని నాకు తెలుసు. నీ తండ్రి ఆచూకీ చెప్పగలిగింది నేనొక్కడినే. అయితే నువ్వు ముందు నేను చెప్పే కథ వినాలి' అని చెప్పాడు. అంతే కాకుండా ఆమె పుట్టిన తేదీతో సహా ఆమె వివరాలన్నీ చెప్పాడు. అవన్నీ అతనికెలా తెలుసా అని జూలియా ఆశ్చర్యపోయింది. తనున్న హోటల్ నుంచి వివరాలు కనుక్కున్నాడు అనుకున్నా, అన్ని వివరాలు తెలియటం కష్టం. టూరిస్టులకు కథలు చెప్పి డబ్బు సంపాదించుకునేవాడేమో అని అనుమానం వచ్చింది జూలియాకి, అయితే అతని ప్రవర్తనా మాటలూ ఎక్కడా డబ్బు ఆశిస్తున్నట్టుగా అనిపించలేదు. పైగా అప్పటివరకు తండ్రి గురించి కనీసం తెలిసినవాళ్ళు అతనొక్కడే అవడంతో, అతను చెప్పే కథ వినడానికి అయిష్టంగానే సిద్ధమయింది జూలియా. 'జాగ్రత్తగా విను, ఇది నీ తండ్రి కథే. అతనే నాకు స్వయంగా చెప్పాడు' అని చెప్పాడు యూబా.

అది 1920 ప్రాంతం, కథాస్థలం కాలవ్. ఆ ఊరిలో అందరూ అశుభమైనదని నమ్మే, ఒక డిసెంబర్ నాటి శనివారం రోజున టిన్ విన్ పుట్టాడు. అతని తల్లికి మూఢనమ్మకాలు ఎక్కువ. దానికి తోడు టిన్ విన్ పుట్టిన రోజు, సమయం మంచిది కాదనీ, అతని వల్ల చాలా అశుభాలు జరుగుతాయని జ్యోతిష్కుడు చెప్పడంతో, ఆమె ఎపుడు ఏం జరుగుతుందో అని హడలిపోతూనే పిల్లవాడిని పెంచసాగింది. అతని తండ్రి మొదట జ్యోతిష్కుడి మాట నమ్మకపోయినా, ఆ తరువాత జరిగిన కొన్ని సంఘటనల వల్ల అది నిజమేమో అనుకోసాగాడు. టిన్ విన్ ఆరవ పుట్టినరోజున అతని తండ్రి ఒక ప్రమాదంలో మరణించాడు. అది దురదృష్టజాతకుడైన కొడుకు వల్లే అని నమ్మి, భర్త అంత్యక్రియలు చేసిన మరునాడు తల్లి టిన్ విన్ ను ఇంట్లో వదిలి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది. వెంట పోబోయిన కొడుకుని కఠినంగా వారించి, తను తిరిగివచ్చేవరకూ అక్కడే ఉండమని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. టిన్ విన్ ఇంటి ముందున్న చెట్టు క్రింద కూర్చుని ఓ వారం రోజులు ఏడుస్తూ పగలూ రాత్రీ తల్లి కోసం ఎదురుచూశాడు. నష్టజాతకుడని అతన్ని పట్టించుకోడానికి కూడా అందరూ భయపడ్డారు. మధ్యలో ఎవరో పొరుగువారు ఆహారం తెచ్చి ఇచ్చినా ముట్టుకోలేదు. ప్రక్కింటివారి బంధువు ఒకామె, సూకీ అనే వితంతువు అతన్ని చూసి జాలిపడింది. ఆమెకు పుట్టిన బిడ్డ పురిట్లోనే పోతే, ఓ ఏడాదికి భర్త పోయాడు. అయినా ఆమె జాతకాలనీ, గ్రహాలనీ నిందించకుండా బ్రతుకు సాగిస్తుండేది. అందరిలాగా ఆమె మూఢనమ్మకాలను నమ్మేది కాదు. టిన్ విన్ కోసం బంధువులు ఎవరూ రాకపోవడంతో, సూకీ అతన్ని చూసుకుంటూ అతని ఇంట్లోనే ఉండిపోయింది. అయితే టిన్ విన్ ఎపుడూ మౌనంగా ఒంటరిగా ఉంటూ, సూకీతో కూడా ఎక్కువ మాట్లాడేవాడు కాదు. రాత్రుళ్ళు మాత్రం

ఆమెకు దగ్గరగా పడుకుని ఒకదాని తరువాత ఒకటి నిద్రపోయేవరకు కథలు చెప్పమనేవాడు. ఆమె మాట్లాడుతుంటే పాట విన్నట్టు స్వాంతనగా ఉందనేవాడు.

టిన్ విన్ ఎక్కువగా అడవిలో చెట్లూ, పక్షులూ, సీతాకోకచిలకలతోనూ మాట్లాడుకుంటూ, ఆడుకుంటూ, అవే తన స్నేహితులని చెప్పేవాడు. తోటి పిల్లలతో కలిసి ఆడేవాడు కాదు. చిన్నప్పటినుంచే అతనికి చూపు మసకగా ఉండటం మొదలయ్యి, పదేళ్ళ వయసు వచ్చేసరికి పూర్తిగా చూపు పోయింది. డాక్టర్ పరీక్షించి కారణం తెలీదనీ, తానేమీ చెయ్యలేననీ చెప్పేసాడు. తన గుడ్డితనం టిన్ విన్ ని పెద్దగా బాధ పెట్టలేదు. పోయిన చూపు బదులు అతని మిగిలిన జ్ఞానేంద్రియాలు, ముఖ్యంగా అతని చెవులు ఎక్కువ సునిశితంగా పనిచెయ్యసాగాయి. చూపు కోల్పోవడం వల్ల, స్కూల్లో ఇమడలేక ముడుచుకుపోయిన టిన్ విన్ ని చూసి సూకీ జాలి పడింది. అయితే తన జాలి అతనికి మేలు చెయ్యదని గ్రహించి, అతన్ని స్వయంగా నిలబెట్టడానికి ఏం చెయ్యాలా అని ఆలోచించి, దగ్గరలో ఉన్న ఒక బౌద్ధ సన్యాసుల మఠానికి తీసుకువెళ్ళి గురువుకు అప్పచెప్పింది. రోజూ ఉదయాన్నే అతన్ని మఠంలో దింపి సాయంత్రం తీసుకొచ్చేది. అక్కడ మిగిలిన సన్యాసుల ఆసరాతో, కర్ర సాయం చేసుకుని ఒంటరిగా తిరగడం, చిన్న చిన్న పనులు చెయ్యడం, మెడిటేషన్ నేర్చుకున్నాడు. గురువు అతనికి చెవులతో వినీ, మనసుతో ఆకళింపు చేసుకొని అనుసరించాలని నేర్పాడు. ఎంతో సున్నితమయిన శబ్దాలు... సీతాకోక చిలుక రెక్కల చప్పుడు, గుడ్డులోని ఇంకా పుట్టని పిల్ల గుండె చప్పుడు కూడా అతను వినగలిగే శక్తి అతనికి అబ్బింది.

ఇలా నాలుగేళ్ళు గడిచాయి. త్వరలో టిన్ విన్ కు పదిహేనేళ్ళు నిండబోతున్నాయి. ఈ నాలుగేళ్లలో అతనిలో ఎంతో పరిణితి వచ్చింది. అతని తెలివితేటలు, గ్రహణశక్తి చూసి గురువులే ఆశ్చర్యపోయేవారు. ఎంతో క్లిష్టమయిన లెక్కలు కూడా, మనసులోనే క్షణాలలో చేసేసేవాడు. మఠంలో వందలకొద్దీ ఉన్న బ్రెయిలీ పుస్తకాలను చదివేశాడు. ఒకరోజు మఠంలో ఉన్నప్పుడు, ప్రక్క గదిలోంచి ఏదో శబ్దం కొత్తగా వింతగా వినిపిస్తుంటే దాన్ని అనుసరిస్తూ వెళ్ళాడు. అది మిమి అనే అమ్మాయి గుండె చప్పుడు అని తెలిసింది. గుండె చేసే అద్భుతమయిన లయకు ఆశ్చర్యపోయాడు. మిమి (Mi Mi) దాదాపు టిన్ విన్ వయసున్న అమ్మాయి. ఒక రైతు కుటుంబంలో ఐదుగురు అన్నల తరువాత పుట్టింది. పుట్టుకతోనే ఆమె పాదాలు వంకర తిరిగి ఉండటంతో నడవలేకపోయేది. అయినా అది ఆమె మానసిక పరిస్థితిని, స్ఫూర్తినీ చెదరగొట్టలేదు. ఇల్లూ, పెరడూ అంతా కాళ్ళూ, చేతుల మీద దేకుతూ అన్నలతో ఆటలాడేది. బయటకు వెళ్ళినపుడు అన్నలు ఎవరో ఒకరు ఆమెను వీపు మీద మోసుకుని తీసుకువెళ్ళేవారు. తల్లి ఆమెను వీపుకు కట్టుకుని పనిచేస్తుంటే, తల్లి పాడే పాటలూ, చేసే పనులూ నేర్చుకుంది. ఎవరికీ ఆమె అవకరం గుర్తుండనంత అంత:సౌందర్యంతో, ఆత్మస్థైర్యంతో వెలిగిపోయేది. ఆమెది అద్భుతమయిన అందం. దానికి తోడు ఆమె గాత్రంలో ఏదో తెలీని శక్తి, ఎందరికో స్వస్థత కలిగించేది. ఆమె పాట వినడానికి జనాలు ఆమె ఇంటి దగ్గర గుంపులుగా చేరేవారు.

టిన్ విన్, మిమి ఇద్దరూ తొందరలోనే మంచి స్నేహితులయిపోయారు. టిన్ విన్, మిమిని వీపు మీద ఎత్తుకుంటే, ఆమె అతని మెడ చుట్టూ చేతులు వేసి కూర్చుని దారి చెప్పి నడిపించేది. ఆమె అతనికి కళ్ళుగా మారితే, అతను ఆమెకు కాళ్ళుగా మారాడు. రోజూ ఇద్దరూ ఒకరిని ఒకరు కలుసుకోవడం కోసం ఎదురుచూస్తుండేవారు. వాళ్ళిద్దరి స్నేహం ఇంట్లో వాళ్ళకు కూడా సంతోషాన్నిచ్చింది. ఇద్దరూ ఒకరి సమక్షంలో ఒకరు ఎప్పుడూ లేనంత చైతన్యంతో ఉండటం చూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. ఇద్దరూ కలిసి కొండల్లో గుట్టల్లో తిరుగుతూ బ్రతుకు కొత్తగా ఆనందించడం మొదలుపెట్టారు. నెమ్మదిగా ఇద్దరి మధ్యా స్నేహం వాళ్ళకు తెలీకుండానే ప్రేమగా మార్పు చెందింది. అతనికి ఆమె గుండె చప్పుడు వినడం ఎంతో ఇష్టంగా ఉండేది. ఇద్దరూ ఒకటే హృదయం రెండు దేహాలు అన్నట్టుగా ఉండేవారు. అలా దాదాపు నాలుగు సంవత్సరాలు గడిచాయి.

టిన్ విన్ కు యూసా (U Saw) అనే ఒక దూరపు బంధువు ఉన్నాడు. అతను రంగూన్లో గొప్ప ధనవంతుడు. రాజకీయాల్లో కూడా మంచి పలుకుబడి ఉండేది. అతనికి జ్యోతిష్యుల మీద నమ్మకం ఎక్కువ. ఒక జ్యోతిష్కుడు అతని బంధువుల్లో కష్టాల్లో

ఉన్నవారికెవరికయినా సహాయం చెయ్యకపోతే తొందరలో అతనికొక ఉపద్రవం కలుగుతుందని చెప్పాడు. దానితో భయపడిన అతను, బంధువుల్లో ఎవరు కష్టాల్లో ఉన్నారో అని వాకబు చేస్తే టిన్ విన్ సంగతి తెలిసింది. వెంటనే అతన్ని తీసుకురమ్మని మనుషులను పంపాడు. అన్నేళ్ళ తరువాత హఠాత్తుగా యూసాకు టిన్ విన్ ఎందుకు గుర్తుకొచ్చాడో సూకీకి అర్థం కాకపోయినా, అతని డబ్బూ పరపతితో మంచి డాక్టర్ల చేత చికిత్స చేయించి అతనికి కళ్ళు తెప్పిస్తాడేమో అని ఆశపడింది. టిన్ విన్ ను వదిలి ఉండటం ఆమెకు కష్టమనిపించినా, అతని మేలుకోరి పంపడానికి సిద్ధపడింది. ఆ సాయంత్రం టిన్ విన్ మఠం నుండి రాగానే విషయం చెప్పి, తెల్లవారగానే బయలుదేరాలని చెప్పింది. విషయం విని టిన్ విన్ హతాశుడయ్యాడు. మిమిని విడిచి వెళ్ళాలన్న ఆలోచనే తట్టుకోలేకపోయాడు. ఆ మధ్యాన్నమే ఇద్దరూ తమ పెళ్ళి గురించి తొందరలో పెద్దవాళ్ళతో మాట్లాడాలి అనుకున్నారు. వెంటనే మిమి ఇంటికి వెళ్ళి విషయం చెపితే, ఆమె కూడా విచారంలో మునిగిపోయింది. ఇద్దరూ కలిసి తెల్లవారేవరకూ దిగులుగా కాలం గడిపారు.

మరుసటిరోజు ఉదయాన్నే వచ్చినవారితో కలిసి టిన్ విన్ రంగూన్ బయలుదేరాడు. సూకీ అతనికి దిగులుగా వీడ్కోలు చెప్పింది. టిన్ విన్ ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా మౌనంగా ఏడుస్తూ ఉండిపోయాడు. యూసా ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత కూడా కొన్ని రోజులు ఏడుస్తూ గడిపాడు. చనిపోవాలని ప్రయత్నించాడు, కానీ తన చావు కూడా మిమి సమక్షంలోనే అని నిశ్చయించుకుని, యూసా తనని ఎందుకు పిలిచాడో ఆ పని తొందరగా అయిపోతే, తనంత తొందరగా వెళ్లిపోవచ్చని అనుకున్నాడు. యూసా భార్య ఓ రెండేళ్ళ క్రితం చనిపోయింది. అతనికి పిల్లలు లేరు. అతని రాజమహల్ లాంటి బంగళాలో, లెక్కలేనన్ని పనివాళ్ళు ఉన్నారు. యూసా ఎపుడూ బిజినెస్ పనుల మీద తిరుగుతూ బయటే ఉండేవాడు. టిన్ విన్ వచ్చిన నాలుగు రోజులకు, యూసా అతన్ని పిలిచి మాట్లాడాడు. తల్లీ తండ్రీ లేని గుడ్డి పిల్లాడు అంటే, మట్టి గొట్టుకుపోయి సంరక్షణ లేక ఉంటాడేమో అని ఊహించుకున్నాడు యూసా. చక్కటి తీరైన శుభ్రమైన శరీరం, మొహంలో జ్ఞానం తెచ్చిన వెలుగూ, బౌద్ధమతంలో నేర్చుకున్న సంస్కారం ఉట్టిపడుతున్న టిన్ విన్ ను చూసి యూసా ఆశ్చర్యపోయాడు.

కొన్నిరోజుల తరువాత టిన్ విన్ కళ్ళకు ఆపరేషన్ జరిగి చూపొచ్చింది. హాస్పిటల్ నుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత, అతనికి కళ్ళతో చూసినవేవీ సంతృప్తినివ్వలేదు. చూపురావటంతో తన వినికిడికి ముందున్న శక్తి తగ్గినట్టుగా అతనికి అనిపించింది. తనకి తెలిసిన లోకాన్నేదో కోల్పోయిన బాధ. యూసా తనని పంపేస్తే, తొందరగా తన వూరికి వెళ్ళిపోయి మిమిని చూడాలని ఎదురుచూడసాగాడు. అయితే యూసా ఆలోచనలు వేరేగా ఉన్నాయి. జ్యోతిష్కుడు రాబోయే ఆపద గురించి చెప్పినపుడు, 'ఎవరన్నా అవసరంలో ఉన్న బంధువుకు సహాయం చెయ్యాలనీ, అది కూడా ఒక్కసారి డబ్బిచ్చి వదిలెయ్యటం కాకుండా కొన్నాళ్ళు వాళ్ళ బాగోగులు చూడాలనీ' చెప్పాడు. అంతే కాకుండా టిన్ విన్ ఇంటికి వచ్చిన రోజునుండే యూసాకు వ్యాపారంలో శుభశకునాలు కనిపించసాగాయి. కళ్ళకు ఆపరేషన్ అయిన రెండో రోజున, అసలు సాధ్యం కాదు అనుకున్న అతి పెద్ద బిజినెస్ డీల్ ఒకటి అనుకూలంగా వచ్చింది. దానితో జ్యోతిష్కుడు చెప్పిన మాటల మీద ఇంకా నమ్మకం కుదిరి, టిన్ విన్ తో తన అదృష్టం ముడిపడి ఉందనుకున్నాడు. పైగా బౌద్ధమతంలో టిన్ విన్ యొక్క అసాధారణ తెలివితేటల గురించి విని ఉన్నాడు. దానితో యూసా, టిన్ విన్ ను తన బిజినెస్ సామ్రాజ్యానికి వారసుడిని చెయ్యాలని ఆలోచన చెయ్యసాగాడు.

యూసా, టిన్ విన్ ను రంగూన్ లోని పెద్ద స్కూల్లో చేర్చడానికి ఏర్పాట్లు చేసాడు. అందులో టిన్ విన్ ఇష్టాయిష్టాలకేమీ ప్రమేయం లేనట్టుగానే, అతని నిర్ణయం తెలియచేసాడు. యూసా మీది కృతజ్ఞతతో, పెద్దల మీద తనకున్న గౌరవంతో, ఎదురు చెప్పలేక టిన్ విన్ మౌనంగా ఉండిపోయాడు, కానీ అతనికి ఇంకా తను అక్కడే ఉండాలన్న విషయం ఏమాత్రమూ నచ్చలేదు. అతను చెప్పినట్టు చదువు పూర్తి చేసుకుంటే తన ఊరికి తిరిగి వెళ్ళిపోవచ్చు అనుకున్నాడు. ఆ స్కూల్ స్టాండర్డ్స్ ప్రకారం అతని విద్యార్హత అతని వయసుకు ఉండాల్సిన దానికన్నా తక్కువగా ఉన్నా, కేవలం యూసా పరపతి వల్ల చేర్చుకున్నారు. అయితే టిన్ విన్ తన ప్రతిభతో వరుస ప్రమోషన్లు తెచ్చుకుని, ఒక సంవత్సరంలోనే తన వయసుకి ఉండాల్సిన క్లాసుకి చేరుకుని, ఇంకో సంవత్సరంలో హైస్కూల్ చదువు పూర్తి చేసుకోబోతున్నాడు. అతనికి

కళ్ళు వచ్చిన దగ్గరనుండీ, ప్రతీ రోజూ క్రమం తప్పకుండా మిమికి ఒక ఉత్తరం రాసేవాడు. అందులో ఆమెను చూడకుండా దూరంగా ఉండాల్సి రావటం తనకెంత బాధగా ఉందో, ప్రతీ క్షణం ఆమెను ఎలా తలుచుకుంటున్నాడో, యూసా కోరిక ప్రకారం తొందరగా చదువు పూర్తిచేసుకుని వెనక్కి వచ్చే రోజుకోసం ఎంత ఎదురు చూస్తున్నాడో వ్రాసేవాడు. ఆ ఉత్తరాలను పోస్ట్ చెయ్యమని పనివాడికి ఇస్తే, వాటిని యూసా తీసుకుని దాచేవాడు. అలానే మిమి కూడా రోజూ ఒక ఉత్తరం వ్రాసేది. వాటిని కూడా యూసా టిన్ విన్ కు ఇవ్వకుండా తన దగ్గరే దాచాడు. అసలు వాళ్ళిద్దరూ ఒకరికొకరు ఉత్తరాలు రాస్తున్నట్టుగా కూడా వాళ్ళకు తెలీదు, అయినా ఇద్దరూ మాత్రం వాటిని ఆపలేదు. అవి చూసి యూసాకు ఆశ్చర్యంతో పాటు వాళ్ళిద్దరూ పిచ్చివాళ్ళేమో అని అనుమానం వచ్చింది. ఒకరినుంచి ఒకరికి ఒక్క ఉత్తరానికీ తిరుగు జవాబు లేదు. అయినా ఒక్కదానిలోనూ నేను ఇన్ని ఉత్తరాలు రాస్తే నువ్వొక్కసారి కూడా జవాబివ్వవేమీ అన్న కంప్లయింట్ లేదు. పైగా ఒకరి మీద ఒకరికి అనంతమైన ప్రేమ. అది ఎలా సాధ్యం అని విస్తుపోయేవాడు.

డిసెంబర్ 1941. టిన్ విన్ గ్రాడ్యుయేట్ అయ్యాడు. యూసా అతన్ని అమెరికాకు పంపి లా చదివించడానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేసాడు. చదువు ముగించుకుని తిరిగి రాగానే తన బిజినెస్ పార్టనర్ కూతురితో పెళ్ళికి, తన వ్యాపారాల్లో కీలకమైన బాధ్యతలు అప్పగించడానికీ ప్లాన్ సిద్ధం చేసాడు. టిన్ విన్ కు తన జీవితం తన చేతుల్లోంచి జారిపోయిందని అర్థమయ్యింది. యూసాను కాదని వెళిపోతే, తను అడగకపోయినా సరే అతను చేసిన సహాయానికి కృతజ్ఞత లేనివాడవుతాడు. అలా అని విశ్వాసాన్ని చూపించడం కోసం ఇష్టం లేని బ్రతుకు గడపలేడు. అతనికి స్నేహితులనేవారు కూడా ఎవరూ లేరు. మిమి తప్ప అతన్ని కట్టిపడేసే బంధాలేవీ అతనికి బర్మాలో లేవు. అతనికి తన బ్రతుకు గమ్యం తెలియగానే జీవితేచ్ఛ పోయింది. అప్పటికే తనకి జీవితానికి సరిపడా ప్రేమించాడు. ప్రేమను పొందాడు. ఎక్కడ, ఎంత దూరంలో ఉన్నా మిమి మీద తన ప్రేమ గానీ, తన మీద ఆమె ప్రేమ గానీ తగ్గవు అనీ, ప్రతీ క్షణం ఆమె జ్ఞాపకాలు తనతోనే ఉంటాయనీ తెలుసు. అతనికి జీవితంలోని బంధనాలన్నీ విడిపోయినట్టు స్వేచ్ఛగా అనిపించింది. నిర్వికారంగా అమెరికా బయలుదేరి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తరువాత ఇంకెవరికీ అతని గురించి తెలియలేదు. ఇక్కడి వరకూ కథ చెప్పి యూబా ఆగాడు.

ఇక్కడి వరకూ తండ్రి కథ విన్న జూలియాకు తండ్రినీ, మిమినీ తలుచుకుంటే విపరీతమయిన దుఃఖం కలిగింది. తండ్రిని తనకు తెలియని క్రొత్త కోణంలో తెలుసుకుని, అసలు తన తండ్రి గురించి తనకి ఏం తెలుసూ అని అనుకుంది. యూబా కొంతసేపు మౌనంగా కూర్చుని, తరువాత బాగా నలిగి ముడతలు పడినట్టున్న ఒక ఉత్తరాన్ని జూలియాకు చూపించాడు. అది టిన్ విన్ అమెరికాకు బయలుదేరగానే, యూసా మిమికి వ్రాసిన ఉత్తరం. అందులో “టిన్ విన్ లా చదవటం కోసం అమెరికాకి వెళ్ళాడు. అతని చదువూ, ప్రయాణ సన్నాహాల హడావిడి వల్ల అతను స్వయంగా నీకు చెప్పడానికి కుదరకపోవడంవలన, ఈ విషయం నీకు తెలియచెయ్యమని నన్ను అడిగాడు. నువ్వు అతనికి గత రెండేళ్ళుగా వ్రాసిన లెక్కలేనన్ని ఉత్తరాలకు గానూ అతను కృతజ్ఞతలు కూడా తెలపమన్నాడు. అతని చదువూ, ఇతర బాధ్యతలు నీకు జవాబివ్వడానికి అతనికి వీలు కలిగించలేదు. అమెరికా నుండి ఇంకొన్నేళ్ళవరకూ అతను తిరిగి రాడు కాబట్టి, నిన్ను ఇకముందు ఉత్తరాలు వ్రాయొద్దని కోరుతూ, నీ జీవితం శుభకరంగా ఉండాలని అతను ఆశిస్తున్నాడు. ఇట్లు – యూసా” అని ఉంది. అది చదివిన జూలియాకు షాక్ కలిగింది. ఆ ఉత్తరం మిమిని ఎంత అగాధంలోకి తోసి ఉంటుందో, ఆమె హృదయాన్ని ఎలా బద్దలు చేసి ఉంటుందో ఊహించలేక పోయింది. రెండేళ్లపాటు, ఒక్క ముక్క కూడా జవాబు లేకపోయినా, విసుగు లేకుండా ఉత్తరాలు వ్రాస్తూ, ఆ మనిషితో జీవితం గురించి కలలు కంటూ ఎదురుచూస్తున్నదానికి బదులుగా ఈ నిర్దాక్షిణ్యమైన ఉత్తరం. అది చూసి ఆమెకు మోసపోయినట్టుగానూ, త్రుణీకరించబడినట్టుగానూ, ఒంటరిదైపోయినట్టూ ఎంతగా అనిపించి ఉంటుందో కదా అని మిమి మీద జాలి కలిగింది.

యూసా వ్రాసిన ఉత్తరం చూసి మిమి ఏం చేసింది అని అడిగిన జూలియాకు, యూబా ఇంకో ఉత్తరం చూపించాడు. అది మిమి యూసాకు జవాబుగా వ్రాసినది. “గౌరవనీయులైన యూసా గారికి, మీ ఉత్తరం చూసి నాకు ఎంత సంతోషం కలిగిందో మాటల్లో

వివరించలేను. టిన్ విన్ అమెరికా వెళుతున్నాడనీ, పెద్ద చదువులు చదవబోతున్నాడన్న విషయాన్ని మించి సంతోషం కలిగించేది నాకింకొకటి లేదు. అతను అన్ని బాధ్యతల్లో తలమునకలై ఉండి కూడా మిమ్మల్ని నాకు ఉత్తరం వ్రాయమని అడగటం, మీరు అతని కోరికను మన్నించి శ్రమ తీసుకుని వ్రాయటం నాకు అమిత సంతోషాన్ని కలిగిస్తోంది. దీనికి మీకు సర్వదా కృతజ్ఞురాలిని. అలాగే ఇకపై ఉత్తరాలు వ్రాయొద్దన్న టిన్ విన్ కోరికను కూడా గౌరవిస్తాను. నమస్కారాలతో – మిమి" అని దాని సారాంశం. ఆ ఉత్తరం చదివిన జూలియాకు మిమిలో తను అంచనా వేసినదానికన్నా ఉన్నతమయిన సంస్కారమూ, వివేకమూ, మానసికతుల్యతా ఉన్నాయని అర్థమయింది. అయినా కూడా ఆమె ఒంటరితనాన్ని తలుచుకుంటే జూలియాకు దుఃఖం పెరిగింది. తన తండ్రి వియోగాన్ని ఆమె ఎలా భరించిందో, తరువాత జీవితాన్ని ఎలా గడిపిందో అనిపించి, అదే విషయం యూబాను అడిగింది.

యూబా, మిమి జీవితం గురించి ఇలా చెప్పాడు. "ఇది జరిగిన సంవత్సరంలోనే ఆమె తల్లిదండ్రులిద్దరూ చనిపోయారు. ఒక అన్న యుద్ధంలోనూ, ఒక అన్న కుటుంబం యుద్ధవిమానాల దాడిలోనూ చనిపోయారు. తనవాళ్ళను కోల్పోయిన దుఃఖం కానీ, టిన్ విన్ మీద తపన కానీ ఆమెను ఎప్పుడూ వదలలేదు. అయితే ఆశ్చర్యమేమంటే ఆమె దుఃఖంతో కృంగిపోలేదు. రోజురోజుకీ వయసు పెరుగుతున్న కొద్దీ ఆమె అందం పెరుగుతూ తేజస్సుతో వెలగసాగింది. ఆమెలో దాగున్న ఎల్లలు లేని ప్రేమ ఆమెకు ఆ వెలుగునిచ్చిందనుకుంటాను. ఆమెకు వారిద్దరి మధ్యా దూరం అసలు పట్టినట్టే ఉండేది కాదు. ఆమెను పెళ్ళి చేసుకోడానికి ఎంతో మంది ఎన్నోకానుకలతో ఆమె ఇంటి ముందు బారులు తీరారు, అయితే ఆమె అందరినీ తిరస్కరించింది. ఇక్కడే తల్లి దండ్రుల ఇంట్లోనే బంధువులతో కలిసి ఉండేది. ఎప్పుడూ ఇల్లు దాటి బయటకు వెళ్ళలేదు. వరండాలో కూర్చుని ధ్యానంలో ఉన్నట్టుగా ఏదో పాడుకుంటూ, చుట్టలు చుట్టేది. ఆమె చుట్టిన చుట్టల్లో యేవో అద్భుతశక్తులు ఉన్నాయని జనాలు చెప్పుకునేవారు. అవి వాడిన ఎందరికో మంచి అనుభవాలు కలిగాయి. అవి ఎలాంటి రోగాన్నయినా తగ్గించగలవన్న నమ్మకం జనాలకు ఏర్పడింది. ఆమె పేరు దేశం మొత్తం వ్యాపించి, ఆమె చేసిన చుట్టల కోసం డిమాండ్ పెరిగింది. ఆమెను అందరూ ఎంతో గౌరవించి, సలహాల కోసం ఆమె వద్దకు వస్తూ ఉండేవారు. ఆమె జీవితం ఎంతో ప్రశాంతంగా, గౌరవప్రదంగా గడిపింది."

జూలియాకు కొన్ని అనుమానాలు కలిగాయి. యూబాకు కథలోని అన్ని విషయాలు ఎలా తెలిసాయి? రంగూన్లో జరిగిన విషయాలు గానీ, టిన్ విన్ మిమిల మధ్య జరిగిన పర్సనల్ విషయాలు అతనికి తెలిసే అవకాశం లేదు. తన కథ టిన్ విన్ చెప్పినా, కొన్ని సంఘటనలు టిన్ విన్ కు కూడా తెలిసే అవకాశం లేదు. యూసా ఉత్తరాలు దాచిన విషయం టిన్ విన్ కు కూడా తెలియదు, అలాంటిది ఇతనికెలా తెలిసింది? యూసా, మిమిల ఉత్తరాలు ఇతని వద్దకెలా వచ్చాయి? ఇంతకీ తన తండ్రి ఇపుడెక్కడ ఉన్నాడు? ఇవన్నీ యూబాని అడిగింది. "కథ చాలా వరకూ మీ నాన్న నాకు చెప్పాడు. మిగిలిన వివరాలు, మొత్తం కథంతా విన్నాక నీకే తెలుస్తాయి. ఆ ఉత్తరాలు నాకు సూకీ ఇచ్చింది. బర్మాతో జపాన్ యుద్ధం తర్వాత యూసా వ్యాపారం దివాలా తీసి, అన్నిరకాలుగా కష్టాల్లో ఇరుక్కున్నాడు. అపుడు ఓ రెండు సార్లు ఇక్కడికి వచ్చినపుడు కొన్ని పేపర్లూ, ఫైల్స్ ఇక్కడున్న అతని బంగ్లాలో వదిలివెళ్ళాడు. ఆ తరువాత కొన్నాళ్ళకు యూసా చనిపోయాక, అతని సామాన్లలో సూకీకి ఇవి దొరికాయి" అని చెప్పాడు.

టిన్ విన్ చదువు పూర్తయ్యాక ఎందుకు తిరిగిరాలేదు అని అడిగిన జూలియాతో, "వెనక్కి వస్తే ఇక్కడేం మిగిలింది? తన కోసం ఎదురుచూస్తున్నది మిమి కాదు. యూసా నిర్ణయించిన వధువూ, వ్యాపారబాధ్యతలూనూ. యూసా ఓ తండ్రిలా చేసిన వాటికి టిన్ విన్ రుణపడిఉన్నాడు. అతన్ని కాదని తన యిష్టం ప్రకారం చెయ్యలేకపోయాడు. అవన్నీ తప్పించుకోడానికి అమెరికాలో ఉండిపోవటమే అతనికి కనిపించిన మార్గం" అని చెప్పాడు. మరి యూసా చనిపోయాకైనా ఎందుకు తిరిగి రాలేదో అని స్వగతంగా అనుకున్న జూలియాతో, యూసా 1958 మే లో చనిపోయాడు అని చెప్పాడు. అది జూలియా అన్న పుట్టడానికి కొన్ని నెలల ముందు అని అర్థమయ్యింది. యూసా చనిపోయే వరకూ వేచి ఉండకుండా తన తల్లిని ఎందుకు పెళ్ళి చేసుకున్నాడో అనుకున్న జూలియాకు, తల్లి తమ పెళ్ళికి తండ్రి చాన్నాళ్ళు ఒప్పుకోలేదనీ,

తనే బలవంతంగా ఒప్పించందనీ చెప్పడం గుర్తొచ్చింది. పెళ్ళి చేసుకున్నా తను మొత్తం ప్రేమ ఇవ్వలేనని తండ్రికి ముందే తెలుసు. తను వందశాతం న్యాయం చెయ్యలేని బంధాల్లోకి అతను అడుగుపెట్టాలని గానీ, ఎవరినీ లాగాలని కానీ అతను ఆశించలేదు. కానీ ఒకసారి ఆ బంధాల్లోకి అడుగుపెట్టాక తన బాధ్యతలన్నీ నిబద్ధతతో తీర్చాడనీ అర్ధమయ్యింది. కేవలం తన బాధ, తమకు కలిగిన కష్టం దృష్టిలో పెట్టుకుని తండ్రిని జడ్జ్ చేసే అధికారం తనకేముందని అనుకుంది.

యూబా జూలియాని మిగిలిన కథ ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రదేశం లో చెప్పాలి అన్నాడు. ముందు జూలియా తండ్రి నివసించిన ఇంటిని చూడాలని అక్కడికి వెళ్ళి, తండ్రి తిరిగిన ప్రదేశాలన్నీ తిరిగి, అన్నీ తడిమి తడిమి చూసుకుంది. తరువాత యూబా ఆమెను ఎంతో శుభ్రంగా, మొక్కలూ పశువుల కొట్టంతో ఆహ్లాదంగా ఉన్న ఒక చిన్న ఇంటికి తీసుకెళ్ళాడు. కథలో విన్న వర్ణనల వల్ల అది మిమి ఇల్లని జూలియా గుర్తుపట్టింది. ఇంటి బయట మెట్ల మీద ఇద్దరూ కూర్చొన్నారు. యూబా చెప్పిన కథ బట్టి, తన తండ్రి ఆ ఇంటిలో ఎక్కడ ఎన్నెన్ని గంటలు గడిపాడో గుర్తుచేసుకుంటూ, తండ్రి ఆనవాళ్ళని ఆ పరిసరాల్లో అనుభవిస్తూ కూర్చుంది జూలియా. యూబా మిగిలిన కథ ఇలా చెప్పాడు. "కాలవ్ చేరిన టిన్ విన్ మిమి గురించి వెదుక్కుంటూ, తను యాభయ్యేళ్ళ క్రితం మిమి సాయంతో తిరిగిన దారుల్లో తడుముకుంటూ మిమి ఇంటికి చేరుకున్నాడు. మిమి అప్పటికి రెండేళ్ళుగా జబ్బుతో మంచంలో ఉండి, వైద్యం చేయించుకోడానికి కూడా ఒప్పుకోలేదు. కొన్నాళ్ళుగా చక్కగా అలంకరించుకుని, సంతోషంగా తనలో తనే పాటలు పాడుకుంటూ, ఎవరి కోసమో ఎదురుచూస్తున్నట్టుగా ఉండేది. టిన్ విన్ కళ్ళు మూసుకుని శబ్దాలు వింటూ, ఆమె గుండె చప్పుడు అనుసరిస్తూ ఆమె ఉన్న గదిలోకి వెళ్ళి మంచం పక్కన కూర్చున్నాడు. అతన్ని చూడగానే ఆమె దుఃఖం, సంతోషం కలగలిసి అతన్ని చేతులతో ఆప్యాయంగా తడిమింది. యాభయ్యేళ్ళుగా తను తపించిన ఆ స్పర్శతో అతను కరిగిపోయాడు. ఇద్దరూ కన్నీళ్ళతో ఆలింగనం చేసుకుని, అతను ఆమె ఛాతీ మీద తల పెట్టి ఆమె గుండె చప్పుడు వింటూ, ఆమె అతని మెడ చుట్టూ చేతులు పెనవేసి ఇద్దరూ ప్రాణాలు వదిలేసారు. ఊరు మొత్తం తరలి వచ్చి ఇద్దరినీ ఎంతో గౌరవంతో ఊరేగించి, అంత్యక్రియలు జరిపారు. ఇద్దరి చితుల నుండీ పొగ, తెల్లని పూలమాలల్లా ఎగసి. ఒకదానివైపు ఒకటి ప్రయాణించి, ఒకదానితో ఒకటి కలిసిపోయి ఆకాశంలోకి ఎగసిపోయింది. పక్షులూ జంతువులూ సంతోషంతో కూనిరాగాలు తీసాయి."

అప్పటివరకూ ఇంకా తండ్రి అక్కడే ఎక్కడో ఉన్నాడు, తను తొందరలో చూడొచ్చు అనుకున్న జూలియాకు యూబా చెప్పినది అర్ధం కావడానికి కొంచెం సమయం పట్టింది. ఒక ప్రక్క తండ్రి మరణం బాధ కలిగించినా, మరో ప్రక్క తండ్రి తను కోరుకున్న వాళ్లతో, కోరుకున్న చోట, తృప్తిగా ఇచ్ఛామరణాన్ని పొందినందుకు సంతోషం కలిగింది. అప్పటి వరకూ ఆమెకు తండ్రి మీద ఉన్న కోపం, అసంతృప్తి అన్నీ పోయాయి. అతన్ని ఇన్నాళ్ళు అమెరికాలో కట్టి పడేసింది తమ కుటుంబం పట్ల ఉన్న బాధ్యత అనీ, తమని కూడా అతను ప్రేమించాడనీ, అయితే అది అతనికి మిమిపై ఉన్న ప్రేమకు భిన్నమయినదనీ అర్ధమయింది. అతని చివరి క్షణాల్లో ప్రక్కన తాము ఉండే అవకాశాన్ని అతను దూరం చేసినా, తండ్రిగా తమకి పదిలపర్చుకోగలిగిన ఎన్నో అనుభూతులను ఇచ్చాడని అనిపించింది. తండ్రి బాల్యంలో అనుభవించిన కష్టాలు, తరువాత మనసు చంపుకుని పడిన వేదన తనకే మాత్రమూ అంచనా లేక, తమని మోసం చేసాడని అనుకున్నందుకు జూలియా సిగ్గుపడింది. ఆమెకు మొదట బర్మాకు బయలుదేరినపుడు మిమి కేవలం తన తండ్రి ఆచూకీకి ఒక ఆధారం, తండ్రిని తమ నుంచి దూరం చేసిన మనిషి మాత్రమే. అయితే ఆమెతో తండ్రికున్న అనుబంధం, ఆమె వ్యక్తిత్వం, తండ్రి మీద ఆమె ప్రేమ, జీవితాన్ని హుందాగా స్వీకరించిన తీరూ జూలియాకు ఆమె మీద ముందు జాలినీ, తరువాత గౌరవాన్ని, ఇష్టాన్ని కలిగించాయి.

మరుసటి రోజు యూబా జూలియాకు ఒక ఐదు ఫోటోలు ఉన్న కవర్ పంపించాడు. వాటి మీద ఉన్న తేదీలను బట్టి అవి 1949 నుంచి మొదలు పెట్టి, ప్రతీ పదేళ్లకు ఒకటి తీసినవని తెలిసింది. చివరిది 1989లో అంటే, తండ్రి మాయమవడానికి రెండేళ్ళ ముందు తీసింది. వాటిలో ఒక స్త్రీ, ప్రక్కన ఒక అబ్బాయి వివిధ వయసుల్లో ఉన్నారు. ఆ స్త్రీని మిమి అనీ, ఆ అబ్బాయి యూబా అని గుర్తు పట్టింది.

అప్పటి వరకూ యూబా మంద్రస్వరం, మృదువైన నవ్వూ, మేనరిజమ్స్ చూసి ఎవరో గుర్తొస్తున్నారని అనుకున్న జూలియాకు, అవి తన తండ్రిని పోలి ఉన్నాయని తట్టింది. దానితో యూబా ఎవరన్న రహస్యం ఆమెకు తెలిసింది.

ఇందులో రెండు కథలున్నాయి. ఒకటి టిన్ విన్, మిమిల మధ్య జీవితకాలమంతా గుండెల్లో దాగిన, షరతుల్లేని ప్రేమ కథ. రెండు తండ్రీ కూతుళ్ళ కథ. తండ్రి గతాన్ని తెలుసుకుని, అర్ధం చేసుకుని, క్షమించి, తనూ మనశ్శాంతిని పొందిన కూతురి కథ. మనకి ఒక వ్యక్తి గురించి ఎంత బాగా తెలుసు అనుకున్నా, నిజంగా మొత్తం ఎవరికీ ఎప్పటికీ తెలీదని చివరికి అర్థమవుతుంది. ఎవరి లోపలి రహస్యాలు వాళ్ళకే స్వంతం. మనకి కష్టంగా అనిపించినా అంగీకరించక తప్పని విషయమిది. టిన్ విన్ కథ చూస్తే, 'Kehne ko saath apne ek duniya chalti hai, par chupke is dil mein tanhaayi palti hai' అన్న వాక్యాలు ఎంత నిజమో అనిపించాయి. ఈ పుస్తకాన్ని రచయిత మొదట 2002 లో జర్మన్ భాషలో వ్రాసారు. 2012 లో ఇంగ్లీష్ లోకి Kevin Wiliarty చేత అనువాదం చెయ్యబడింది. ఇటలీ, జపాన్, నెదర్లాండ్స్, స్పెయిన్, ఇజ్రాయిల్ దేశాల్లో కూడా ప్రచురించబడి బెస్ట్ సెల్లర్ గా నిలిచింది.

పుస్తకం నుంచి కొన్ని నచ్చిన వాక్యాలు :

"Love has so many different faces that our imagination is not prepared to see them all."

"There are wounds time does not heal, though it can reduce them to a manageable size."

"Life is a gift full of riddles in which suffering and happiness are inextricably intertwined. Any attempt to have one without the other was simply bound to fail."

"I have often wondered what the source of her beauty, her radiance was. It's not the size of one's nose, the color of one's skin, the shape of one's lips or eyes that make one beautiful or ugly. So what is it? Can you, as a woman, tell me? I will tell you: It's love. Love makes us beautiful. Do you know a single person who loves and is loved, who is loved unconditionally and who, at the same time, is ugly? There's no need to ponder the question. There is no such person."

"When we get over something, we move on, we put it behind us. Do we leave the dead behind or do we take them with us? I think we take them with us. They accompany us. They remain with us in another form. We have to learn to live with them and their deaths."

"It would be much worse to expect good from other people, only to be disappointed when they didn't measure up to our high expectations. That would lead to resentment and contempt for humanity."

"How flat and empty the most beautiful words can sound? How dull and dreary life must be for those who need words, who need to touch, see, or hear one another in order to be close, Who need to prove their love, or even just to confirm it in order to be sure of it?"

"There is no power that can release a person from pain or from the sadness one might feel as a result of that insight — unless it be that person himself."

రచయిత పరిచయం: Jan-Philipp Sendker జర్మనీ దేశస్థులు. వృత్తి జర్నలిస్ట్. స్టెర్న్ అనే మేగజైన్ కు అమెరికా, ఏషియా కరెస్పాండెంట్. ఈయన బర్మా నేపధ్యంగా The Art of Hearing Heartbeats, The Well-tempered Heart (sequel to Art of hearing Heartbeats) అనే నవలలు, చైనా మీద The cracks in the wall అనే నాన్-ఫిక్షన్, Wishpering Shadows అనే నవల వ్రాసారు. ఈయన రచనలు దాదాపు 30 భాషల్లోకి ప్రచురించబడ్డాయి.

ఈ పుస్తకం గురించి రచయితతో ఒక ఇంటర్వ్యూ ఇక్కడ.
ఈ పుస్తకం గురించీ, దానికే ప్రేరణనిచ్చిన విషయాల గురించీ ఒక ప్రమోషనల్ వీడియో.
ఈ పుస్తకం ప్రచురణ నేపధ్యం గురించి రచయిత మనసులోమాట.

(Pictures Source: Internet)

(రచయిత్రి బ్లాగు http://padamatikoyila.blogspot.com/)

COMMENTS